

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, împotriva sentinței Judecătorei Drochia din 06 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2019, în privința inculpatului

Gordilă Marin XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 015.02.2018 – 06.12.2018,
instanța de apel: 11.01.2019 – 23.12.2019,
instanța de recurs: 23.03.2020 – 03.06.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Drochia din 06 decembrie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Gordilă Marin a fost condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ce constituie 75.000 lei (*fără privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate*).

Mijloacele bănești în sumă de 4000 lei și 450 euro, ridicate de la Gordilă M. la 31.01.2018, au fost trecute forțat și gratuit în folosința și proprietatea statului.

1.1. Prin încheierea Judecătoriei Drochia din 07 decembrie 2018, s-a dispus corectarea erorilor evidente din dispozitivul sentinței, indicându-se corect în motivarea cât și în dispozitivul sentinței: Măsura de asigurare a acțiunii aplicată prin încheierea judecătorească din 30.01.2018, privind punerea sub sechestru a bunurilor: autoturismul „Toyota Corolla”, n.î. XXXXXXXX, certificat valabil de înmatriculare a vehiculului nr. XXXXXXXX eliberat la 09.06.2017, conform datelor ÎS „Cadastru” Gordilă M. este proprietarul terenului cu modul de folosință pentru construcții cu suprafața de 0,198 ha cu numărul cadastral XXXXXXXX, amplasat în XXXXXXXX, XXXXXXXX, aflate în proprietatea învinuitului Gordilă M., de menținut până la executarea pe deplin a prezentei sentințe.

Măsura de asigurare a acțiunii aplicată prin încheierea judecătorească din 31.01.2018, privind punerea sub sechestru pe mijloacele bănești în sumă de 4000 lei și 450 euro, ridicate de la Gordilă M. la 30.01.2018 în cadrul cauzei penale 2017970776, de menținut până la rămânerea sentinței definitive și executarea ei.

Instanța a reținut că după pronunțarea sentinței, s-a constatat că în dispozitivul și în descriptivul sentinței, corect au fost aplicate prevederile legale, însă a fost admisă o eroare materială prin faptul că instanța nu s-a expus asupra măsurii de asigurare a acțiunii aplicată de judecătorul de instrucție.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Gordilă M., fiind angajat în funcția de ofițer de investigații al Biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr. 4 Corlăteni, al Inspectoratului de Poliție Râșcani, pe parcursul lunii martie 2017 susținând că are influență asupra procurorului din cadrul Procuraturii raionului Soroca care a participat în ședința de judecată de examinare a demersului administrației Penitenciarului nr. 6-Soroca despre aplicarea actului de amnistie în privința lui Cebotari E., condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (4) Cod penal, pentru a-l determina să nu atace cu recurs încheierea Judecătoriei Soroca din 31.01.2017, prin care a fost admis demersul respectiv al administrației Penitenciarului nr. 6-Soroca, la 06.03.2017 a pretins și a primit de la Cebotari E. bani în sumă de 4000 lei, aflându-se la poarta gospodăriei sale din XXXXXXXX, XXXXXXXX.

Ulterior, Gordilă M., începând cu 14 martie 2017 și până în prezent, sub pretextul că are influență asupra judecătorilor din cadrul Curții de Apel Bălți care au spre judecare recursul declarat de procurorul din cadrul Procuraturii raionului Soroca împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Soroca din 31.01.2017 prin care s-a admis demersul administrației Penitenciarului nr. 6-Soroca despre aplicarea actului de amnistie în privința lui Cebotari E., condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (4) Cod penal, pentru a-i determina pe judecători să respingă recursul declarat de procuror și să mențină încheierea Judecătoriei Soroca din 31.01.2017, a pretins suma de 200 euro, pe care i-a primit personal la începutul lunii mai 2017 de la Cebotari E. prin intermediul lui Sopivnic V., bani care, conform cursului valutar oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei, constituiau la momentul primirii echivalentul a 4197,38 lei, iar peste câteva zile, sub același pretext, a mai pretins suplimentar de la Cebotari E. suma de 250 euro, pe care i-a primit personal de la ultimul la 16 ianuarie 2018, aproximativ pe la orele 17.20, aflându-se în automobilul de model „Volkswagen Caddy” cu n.î. XXXXXXXX, parcat pe teritoriul fermei de bovine din apropierea XXXXXXXX, XXXXXXXX, bani, care conform cursului valutar

oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei, constituiau la momentul primirii echivalentul a 5216,1 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat ca judecata să se facă în procedură simplificată.

Astfel, în baza probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, ca pretinderea, acceptarea sau primirea personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, altor bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu, ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că infracțiunea comisă se pedepsește cu amendă de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoarea de până la 5 ani, că inculpatul se căiește sincer, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă cu aplicarea amenzii, în condițiile beneficierii de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța a statuat că sancțiunea art. 326 alin. (1) Cod penal prevede expres pedeapsă complementară.

Ori, acuzarea a solicitat, în temeiul art. 65 alin. (3) Cod penal, aplicarea unei pedepse complementare față de inculpat, din motiv că acesta la momentul comiterii infracțiunii ocupa funcția de ofițer de investigații al Biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr. 4 Corlăteni al Inspectoratului de Poliție Râșcani, iar infracțiunea a fost săvârșită cu folosirea situației de serviciu.

Această solicitare este neîntemeiată, deoarece inculpatul la momentul comiterii infracțiunii ocupa funcția de ofițer de investigații al Biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr. 4 Corlăteni al Inspectoratului de Poliție Râșcani, însă la săvârșirea infracțiunii nu s-a folosit de situația de serviciu, circumstanțe ce rezultă din învinuirea formulată în rechizitoriu, în care lipsește invocarea temeiului folosirii situației de serviciu.

Astfel, pedeapsa complementară care nu este inclusă în art. 326 alin. (1) Cod penal, dar solicitată de acuzare, în temeiul art. 65 alin. (3) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea în cadrul examinării cauzei.

Potrivit art. 65 alin. (3) Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa numite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsa pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Deci, nu au fost stabilite temeiuri privind aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare, în baza art. 65 Cod penal, sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, deoarece inculpatul la locul de

muncă, până la moment careva abateri disciplinare nu a avut, pe parcursul activității sale a obținut diplome și mulțumiri, dând dovadă de profesionalism înalt față de exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Mai mult, inculpatul are la întreținere doi copiii minori, este întreținătorul familiei sale, iar în urma eliberării de la serviciu situația familiară și condițiile de trai ale copiilor săi poate grav să se înrăutățească și să aibă în continuare un impact negativ asupra creșterii și educației copiilor.

Prin urmare, inculpatul nu va fi privat de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele MAI, din motiv că funcția pe care o deține este unica sursă de venit a familiei sale, iar acuizarea nu a prezentat probe că inculpatul a comis infracțiunea folosindu-se de situația de serviciu.

3. Procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilia Selevestru, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 2000 unități convenționale, iar conform art. 65 Cod penal, să fie privat de dreptul de a ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova pe un termen de 2 ani, precum și menținerea în continuare a măsurilor asigurătorii autorizate în cursul procesului penal prin încheierile judecătorului de instrucție din 30.01.2018 și 31.01.2018 - punerea sub sechestru a autoturismului de model „Toyota Corolla”, n.î. XXXXXXXX, certificat valabil de înmatriculare a vehiculului nr. XXXXXXXX eliberat la 09.06.2017; a terenului cu modul de folosință pentru construcții cu suprafața de 0,198 ha cu numărul cadastral XXXXXXXX, amplasat în XXXXXXXX, XXXXXXX, bunuri aflate în posesia învinutului Gordilă M. și mijloacelor bănești în sumă 4000 lei și 450 euro ridicate de la acesta.

Apelanta a invocat că pedeapsa cu amendă, fără privarea inculpatului în baza art. 65 alin. (3) Cod penal, de dreptul de a ocupa funcția publică în organele MAI, este prea blândă în raport cu faptele săvârșite de acesta, ori, inculpatul, la momentul săvârșirii infracțiunii, activa în funcția de ofițer de investigații al Biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr. 4 Corlăteni al Inspectoratului de Poliție Râșcani, fiind o persoană care deține funcție publică.

Totodată, în cazurile săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență, se cauzează daune intereselor publice, se afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, respectiv, se cauzează daune nemateriale, care indiferent dacă persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate.

Mai mult, în acțiunile inculpatului nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante care ar putea fi luate în considerație la individualizarea pedepsei, excepție făcând faptul că el pentru prima dată a comis o infracțiune mai puțin gravă, însă acesta deține și deținea la momentul comiterii infracțiunii, o funcție publică, împrejurări în care aplicarea doar a pedepsei cu amendă este una inechitabilă. Or, pentru a atinge scopul legii penale, pedeapsa urmează să fie aplicată într-o așa măsură încât să fie atinsă restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Deci, ținând cont de pericolul social al infracțiunii săvârșite, că este o infracțiune conexasă corupției, care se atribuie la categoria celor care implică funcția publică, reieșind din circumstanțele stabilite, precum și faptul că prin aceste acțiuni infracționale inculpatul a adus atingere gravă imaginii organelor Ministerului

Afacerilor Interne al Republicii Moldova, cazul fiind mediatizat, s-a creat impresie societății că deciziile luate pe o anumită cauză penală pot fi influențate necuvenit, astfel că toate acestea în ansamblu, impun necesitatea aplicării, în baza art. 65 Cod penal, a pedepsei complementare față de inculpat, și anume, privarea de dreptul de ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Pe lângă aceasta, în vederea asigurării confiscării speciale a bunurilor rezultate din infracțiuni, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii, a fost solicitată menținerea în continuare a măsurilor asigurătorii autorizate în cursul procesului penal, prin încheierile judecătorului de instrucție din 30.01.2018 și 31.01.2018 - punerea sub sechestru a autoturismului de model „Toyota Corolla”, n.î. XXXXXXXX, certificat valabil de înmatriculare a vehiculului nr. XXXXXXXX eliberat la 09.06.2017; a terenului cu modul de folosință pentru construcții cu suprafața de 0,198 ha cu numărul cadastral XXXXXXXX, amplasat în XXXXXXXX, XXXXXXXX, bunuri aflate în posesia învinutului Gordilă M. și mijloacelor bănești în sumă 4000 lei și 450 euro ridicate de la acesta, însă prin sentință, instanța de fond nu s-a expus asupra ridicării sau menținerii în continuare a măsurii asigurătorii autorizate în cursul procesului penal prin încheierile judecătorului de instrucție din 30.01.2018 și 31.01.2018.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2019, apelul a fost admis, casată parțial sentința și încheierea din 07.12.2018, și pronunțată o nouă hotărâre.

S-a dispus confiscarea specială a mijloacelor bănești în bugetul de stat, și anume a sumelor - 4000 lei și 450 euro, ridicate de la Gordilă Marin, în baza ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Lilia Selevestru, de punere sub sechestru, emisă la 31.01.2018.

S-a ridicat sechestrul asupra bunurilor: autoturismul „Toyota Corolla”, n.î. XXXXXXXX și terenul cu modul de folosință pentru construcții, cu suprafața de 0,198 ha, cu numărul cadastral XXXXXXXX, amplasat în XXXXXXXX, XXXXXXXX, bunuri aflate în posesia lui Gordilă M.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond a respectat pe deplin prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cauza fiind examinată în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Astfel, prin prisma dispozițiilor art. 61, 75 Cod penal, corect s-a ținut cont de pericolul social și urmările prejudiciabile ale faptelor comise, nerecuperarea daunelor materiale cauzate prin infracțiune, comiterea infracțiunii cu folosirea situației de serviciu, pedeapsa fiind proporțională și echivalentă faptelor comise, fiind un remediu pentru conștientizarea caracterului infracțional al acțiunilor săvârșite, asigurând încrederea societății în actul de justiție prin atragerea făptuitorului la răspunderea și pedeapsa penală.

Aplicarea în privința inculpatului a măsurii de siguranță confiscarea specială se va îndeplini cu respectarea principiului proporționalității între drepturile și libertățile persoanei garantate de lege și necesitatea, pe caz, a punerii în practică a confiscării speciale. Drepturile persoanei nu sunt absolute, limitele acestora trebuie apreciate în raport cu interesul societății.

Deci, la aplicarea pedepsei principale cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, se atestă respectarea rigorilor de individualizare a pedepsei de către prima instanță conform prevederilor art. 75 Cod penal, ținând seama de regula prevăzută la art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Astfel, cerința acuzării privind aplicarea în privința inculpatului a amenzii în mărime de 2000 unități convenționale este una nefondată și excesivă, cu suprasolicitarea scopului pedepsei penale, iar pe cale de consecință, una inechitabilă.

Totodată, inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, fiind stabilit că anterior acesta nu a fost atras la răspundere penală, iar aceasta reprezintă o circumstanță atenuantă. Inculpatul a recunoscut învinuirea adusă în comiterea infracțiunii incriminate, s-a căit de cele comise, ce denotă că a înțeles caracterul anti-social al faptelor sale și nu este predispus de a le comite din nou, împrejurări în care cuantumul pedepsei aplicate de instanța de fond este evaluat corespunzător situației de fapt, fiind în raport echilibrat cu vinovăția acestuia.

Infracțiunea prevăzută la art. 326 alin. (1) Cod penal se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Sancțiunea acestei norme prevede ca măsură de pedeapsă pentru persoana fizică este una alternativă. Deci, în dependență de circumstanțele cauzei, legiuitorul a dispus la discreția instanței de judecată stabilirea pentru persoanele fizice a pedepsei pecuniare sau a pedepsei privative de libertate.

Pe lângă aceasta, acuzarea nu este de acord cu sentința din motivul neaplicării în privința inculpatului a pedepsei complementare - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani, în temeiul art. 65 alin. (3) Cod penal.

Însă, solicitarea acuzării cu privire la aplicarea pedepsei complementare față de inculpat este nemotivată, fiind întemeiată soluția primei instanțe de respingere a acestei cerințe.

Ori, sancțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal pentru persoanele fizice nu stabilește careva pedepse complementare, iar privarea persoanei de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani, în sensul art. 65 alin. (3) Cod penal, este o situație de excepție, care nu este adevărată de circumstanțele speței.

Mai mult, caracterul infracțiunii comise de inculpat nu este determinat de funcția deținută de acesta în organele de poliție, iar la comiterea faptei penale acesta nu s-a bazat pe statutul deținut în cadrul structurilor statale, infracțiunea de trafic de influență putând fi comisă și de altcineva decât un exponent al puterii publice, astfel, infracțiunea săvârșită nu depinde de activitatea profesională desfășurată de acesta.

În același timp, este întemeiată cererea acuzării de confiscare de la inculpat în beneficiul statului a sumei de 4000 lei și 450 euro, în condițiile art. 106 Cod penal, fiind constatate temeiuri de casare a sentinței în partea confiscării speciale.

Totodată, conform prevederilor art. 17 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, art. 1 al Protocolului adițional nr. 1 la CEDO, art. 46 al Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate, nimeni nu poate fi lipsit, în mod arbitrar, de proprietatea sa. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile legii. Averea dobândită licit nu poate fi confiscată, iar bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi

confiscate, numai prin prisma prevederilor legii. Potrivit jurisprudenței CtEDO, confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță și de pedepsire a inculpatului, pentru infracțiunea incriminată la care instanțele trebuie să țină seama ca aceasta să nu fie vădit disproporționată față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (*cauza Bendenoun vs Franța din 24.02.1994.*)

Astfel, urmează a fi ridicat sechestrul aplicat asupra bunurilor - autoturismul „Toyota Corolla”, n.î. XXXXXXX și terenul cu modul de folosință pentru construcții, cu suprafața de 0,198 ha, cu numărul cadastral XXXXXXX, amplasat în XXXXXXX, XXXXXXX, bunuri aflate în posesia învinuitului Gordilă M., pe motivul ineficienței măsurii respective, inculpatul fiind de acord să achite amenda la momentul devenirii hotărârii executorii.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a ocupa funcția publică în organele MAI, în temeiul art. 65 alin. (3) Cod penal, este prea blândă și neadecvată în raport cu faptele săvârșite de acesta.

Ori, inculpatul, la momentul săvârșirii infracțiunii activa în funcția de ofițer de investigații al Biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr. 4 Corlăteni al Inspectoratului de Poliție Râșcani, fiind o persoană care deține funcție publică.

Totodată, în cazurile săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență, se cauzează daune intereselor publice, se afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, respectiv, se cauzează daune nemateriale, care indiferent dacă persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate.

Mai mult, în acțiunile inculpatului nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante care ar putea fi luate în considerație la individualizarea pedepsei, excepție făcând faptul că el pentru prima dată a comis o infracțiune mai puțin gravă, însă acesta deține și deținea, la momentul comiterii infracțiunii, o funcție publică, împrejurări în care aplicarea doar a pedepsei cu amendă este una inechitabilă. Or, pentru a atinge scopul legii penale, pedeapsa urmează să fie aplicată într-o așa măsură încât să fie atinsă restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Deci, ținând cont de pericolul social al infracțiunii săvârșite, că este o infracțiune conexă corupției, care se atribuie la categoria celor care implică funcția publică, reieșind din circumstanțele stabilite, precum și faptul că prin aceste acțiuni infracționale inculpatul a adus atingere gravă imaginii organelor Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, cazul fiind mediatizat, s-a creat impresie societății că deciziile luate pe o anumită cauză penală pot fi influențate necuvenit, astfel că toate acestea, în ansamblu, impun necesitatea aplicării, în baza art. 65 Cod penal, a pedepsei complementare față de inculpat, și anume, privarea de dreptul de ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Pe lângă aceasta, în vederea asigurării executării pedepsei cu amendă, urmează a fi menținute în continuare măsurile asigurătorii autorizate în cursul procesului penal,

prin încheierile judecătorului de instrucție din 30.01.2018 și 31.01.2018 - punerea sub sechestru a autoturismului „Toyota Corolla”, n.î. XXXXXXXX, certificat valabil de înmatriculare a vehiculului nr. XXXXXXXX eliberat la 09.06.2017; a terenului cu modul de folosință pentru construcții cu suprafața de 0,198 ha cu numărul cadastral XXXXXXXX, amplasat în XXXXXXXX, XXXXXXXX, bunuri aflate în posesia învinuitului Gordilă M.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care în rechizitoriu este indicat că *circumstanțe care agravează vinovăția nu s-au stabilit*, iar inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă de la

2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, cauza a fost examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele săvârșite, conștientizând gravitatea faptelor comise, este încadrat în câmpul muncii, întreține doi copii minori, pedeapsa cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ce constituie 75.000 lei, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Totodată, instanțele corect au conchis neaplicarea pedepsei complementare, neprevăzute expres de sancțiunea art. 326 alin. (1) Cod penal, ori, potrivit art. 65 alin. (1) și (3) Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, iar în speță și în rechizitoriu nu se regăsesc asemenea împrejurări.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

În același timp, solicitarea recurenteii că: *„în vederea asigurării executării pedepsei cu amendă, urmează a fi menținute în continuare măsurile asigurătorii autorizate în cursul procesului penal, prin încheierile judecătorului de instrucție din 30.01.2018 și 31.01.2018 - punerea sub sechestru a autoturismului „Toyota Corolla”, n.î. XXXXXXXX, certificat valabil de înmatriculare a vehiculului nr. XXXXXXXX eliberat la 09.06.2017; a terenului cu modul de folosință pentru construcții cu suprafața de*

0,198 ha cu numărul cadastral XXXXXXX, amplasat în XXXXXX, XXXXXX, bunuri aflate în posesia învinutului Gordilă M.”, adică menținerea sechestrului asupra bunurilor inculpatului în valoare mai mare decât cuantumul amenzii aplicate, nu este fondată pe norme materiale și procedurale, deci este una absolut neîntemeiată (pct. 5. din decizie).

Totodată, în recurs lipsește cu desăvârșire critica deciziei instanței de apel în aspectul vizat, în special asupra relevanței că: „conform prevederilor art. 17 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, art. 1 al Protocolului adițional nr. 1 la CEDO, art. 46 al Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate, nimeni nu poate fi lipsit, în mod arbitrar, de proprietatea sa. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile legii. Averea dobândită licit nu poate fi confiscată, iar bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate, numai prin prisma prevederilor legii. Potrivit jurisprudenței CtEDO, confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță și de pedepsire a inculpatului, pentru infracțiunea incriminată la care instanțele trebuie să țină seama ca aceasta să nu fie vădit disproporționată față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (cauza Bendenoun vs Franța din 24.02.1994.) Astfel, urmează a fi ridicat sechestrul aplicat asupra bunurilor...”, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent. Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii (pct. 4., 5. din decizie).

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 2. – 5. din decizie), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2019, în privința inculpatului Gordilă Marin XXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 iulie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun